

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

LEDEN 2022

345

LEDEN 2022

1	so	MATKY BOŽÍ PANNY MARIE	SLAVNOST
2	ne	2. neděle po Narození Páně	
3	po	2. týden po Narození Páně (Nejsv. Jméno Ježíš)	
4	út	2. týden po Narození Páně	
5	st	2. týden po Narození Páně	
6	čt	ZJEVENÍ PÁNĚ	SLAVNOST
7	pá	dny po Zjevení Páně (sv. Rajmund z Penafortu)	první pátek
8	so	dny po Zjevení Páně	
9	ne	Křtu Páně	SVÁTEK
10	po	1. týden v mezidobí	
11	út	1. týden v mezidobí	
12	st	1. týden v mezidobí	
13	čt	1. týden v mezidobí (sv. Hilarius)	
14	pá	1. týden v mezidobí	
15	so	1. týden v mezidobí	
16	ne	2. neděle v mezidobí	
17	po	sv. Antonína poustevníka	památka
18	út	Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	památka
19	st	2. týden v mezidobí	
20	čt	sv. Šebestiána (sv. Fabián)	památka
21	pá	sv. Anežky Římské	památka
22	so	2. týden v mezidobí (sv. Vincenc)	
23	ne	3. neděle v mezidobí	
24	po	sv. Františka Saleského	památka
25	út	OBRÁCENÍ SV. APOŠTOLA PAVLA	SVÁTEK
26	st	3. týden v mezidobí	
27	čt	3. týden v mezidobí (sv. Anděla Merici)	
28	pá	sv. Tomáše Akvinského	památka
29	so	3. týden v mezidobí	
30	ne	4. neděle v mezidobí	
31	po	sv. Jana Bosco	památka

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu:** jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Svatá Rodina – řezbářský náboženský motiv

Draží farníci a milí přátelé,

ze vstupu do nového roku se vždy pravidelně každý rok radujeme, i když vlastně vůbec nevíme, co náš čeká a čím vším budeme muset v novém roce projít. Je to trochu paradoxní, protože oslavujeme dá-li se to tak říci nejistotu, kterou ale za nejistotu vůbec nepovažujeme, a přetváříme ji v příležitost k radosti. Zároveň se nám každým novým rokem, zkracuje náš pozemský život a my to při našich oslavách buď nevšímáme anebo prostě nebereme jako bolestnou skutečnost, protože jsme „opojeni“ radostí z nového časového období, které se před námi otevírá.

Jako křesťané sdílíme radost z daru prožívat další úsek svého života zde na zemi s ostatními obyvateli naší planety, ale přesto máme rozdílný námět a důvod ke slavení. Pohled na milost prožívat další rok našeho pozemského života, je spojena s radostí, že se můžeme přibližovat naším životem samotnému Pánu, který k nám sestoupil z nebes, že můžeme přetvářet náš život podle jeho vůle a tím i více pracovat na budování Božího království na této zemi. To je podstata smyslu našeho života, který prvořadě a jedinečně směřuje ke Kristu a má jednou vyústit v jeho království. Sdílení života s jeho společností je vždy radostné, i když během celého našeho života setkáváme konkrétní kříže a protivenství, které by nás chtěly jakoby strhnout od sjednocení s Ním, který přišel na svět proto, abychom my mohli žít životem věčným. Z tohoto pohledu se jeví radost ze vstupu do nového kalendářního roku z úplně jiné perspektivy, totiž z perspektivy věčnosti, která se neraduje, že si bude zase užívat dalšího času v pokud možno větším blahobytu, pohodlí a hojnosti, ale která touží proměnit svůj život, aby se stal „líbeznuou vůní pro Krista“ (bonus odor Christi), jak nám to připomíná 2 Kor 2,15: „*My jsme totiž Bohu jako vonné kadidlo vydechující Krista, a to jak mezi těmi, kdo docházejí spásy, tak i mezi těmi, kdo jdou k záhubě*“. První den nového kalendářního roku začínáme vždy slavností Matky Boží Panny Marie. Kdo jiný byl sblížen s naším Pánem více než ona, nikdo. Ona tuto milost dokonalým způsobem využila, a tak nám ukázala, jak je možné prožít náš pozemský život naplněným způsobem a co je s ním možné udělat, aby měl smysl a byl opravdu šťastný. Nežít pro sebe, své zalíbení, kariéru, uspokojení, ale v odevzdání pro toho, který nám život dal a pro naše bližní, kterým máme sloužit podle způsobu a možnosti našeho křesťanského i světského povolání.

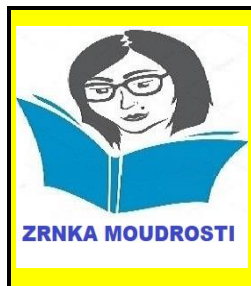
Prožíváme stále období poznamenané pandemií, která nám nejen stále komplikuje všední život, ale dokonce působí i velmi bolestivým způsobem na vztahy mezi lidmi mezi námi navzájem, a dokonce i v Církvi. Avšak proč přišel Ježíš Kristus na tento svět? Proč k nám sestoupil jako dítě s absolutní bezbranností a pokorou? Odpověď známe a nacházíme ji u sv. Jana: „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život. Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen*“ (Jan 3,16-17). Jde tedy o spásu všech lidí, kteří kdy se narodí na naší zemi, aby uvěřili a mohli být spaseni. Právě proto ustanovil Pán Ježíš svou církev, aby všichni mohli skrze toto společenství dojít k němu. Druhý Vatikánský koncil na začátku své konstituce *Lumen gentium* (Světlo národů) velice krásným způsobem říká: „*Církev je totiž v Kristu jakoby svátost neboli znamení a nástroj vnitřního spojení s Bohem a jednoty celého lidstva*“ (LG 1). Chtěl bych vás všechny požádat, abychom se snažili o jednotu, a to nejdříve uvnitř našeho společenství Církve, která jediná může, ale také má být základem pro jednotu ve světě. Nic nás nemá rozdělit a narušit naše společenství, protože tím určitým způsobem znemožňujeme uskutečnění plánu Božího a nastolení Božího království. Můžeme a vlastně i máme mít různé pohledy a názory na některé skutečnosti našeho života i na ty, které se týkají současné pandemie a jejího řešení.

Přesto nám to nemá a troufnu si říci i nesmí bránit žít jednotu, která je obrazem ale i plodem života Božího, který je JEDEN ve třech osobách.

Požehnaný a milostiplný rok 2022 Vám na přímluvu Panny Marie a sv. Josefa vyprošuje P. Vít

●	neděle 2. ledna	Sbírka na splátku farního úvěru všechny kostely
●	neděle 2., 9., 16., 23., 30. ledna	Setkání hledajících 18.00 Farní centrum
●	čtvrtek 6. ledna SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ	18:00 - mše sv. v kostele sv. Prokopa s žehnáním vody, křídý a kadidla. Po mši sv. eucharistická adorace do 20:00 (1. čtvrtek v měsíci)
●	sobota 8. ledna	Povánoční úklid kostelů Po mši sv. (8.00) - kostel sv. Prokopa
●	neděle 9. ledna	Svátek Křtu Páně – závěr doby vánoční všechny kostely
●	čtvrtek 20. ledna	Pout' ke sv. Šebestiánu mše sv. v 18.00 - kostel sv. Rocha
●	neděle 23. ledna	Setkání ministrantů 17:00 Farní centrum

témata Malé liturgiky LEDEN 2022	pondělí 10. ledna Liturgické schéma doby „během roku“	od 18:45 ve Farním centru
	pondělí 24. ledna Hromnice – svátek Uvedení Páně do chrámu	

Tak často slyšíme, jak lidé říkají: „Zlé časy, svízelná doba.“
 Žijme dobře, pak bude i naše doba dobrá.
 My jsme ta doba.
 Jací jsme my, taková je doba.

sv. Augustin (5. stol.)

Pravda bez jednoty pravdou zůstává.
- Platí to ale i naopak?

doc. Tomáš Machula, teolog

MATKA BOŽÍ PANNA MARIA

Začátek občanského kalendářního roku je liturgicky zasvěcen Panně Marii.

Již přes půl století je na 1. leden zapsána v liturgickém kalendáři **Slavnost Matky Boží Panny Marie**. Ale Maria nás provází – i liturgicky – celým rokem:

slavnosti	svátky	památky
1. 1. Slavnost Panny Marie	31. 5. Navštívení Panny Marie	8. 5. P.M. Prostřednice milostí
15. 8. Nanebevzetí Panny Marie	8. 9. Narození Panny Marie	13. 5. Panna Maria Fatimská
8. 12. Neposkvrněné poč. P. M.		Panna Maria Matka Církve
		Neposkv. Srdce Panny Marie
		16. 7. Panna Maria Karmelská
		5. 8. Panna Maria Sněžná
		22. 8. Panna Maria Královna
		12. 9. Jméno Panny Marie
		15. 9. Panna Maria Bolestná
		7.10. Panna Maria Růžencová
		21.11. Obětování Panny Marie

ZÁSVĚTNÁ MODLITBA K PANNĚ MARIÍ

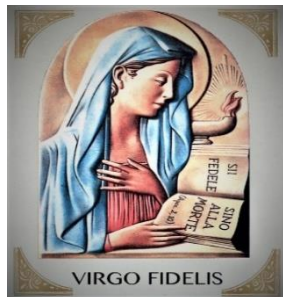
P. Vojtěch Kodet

Matko mého Spasitele a Matko míru, tobě dnes s láskou odevzdávám svůj život. Jako tě Ježíš umírající na kříži předal i mně, tak nyní i já předávám sebe tobě. Vezmi mne na svůj mateřský klín! Chci milovat Ježíše, jak jsi ho milovala ty, Matko. Chci se naučit naslouchat Otcovu slovu a konat jeho vůli.

Maria, s tebou se chci učit, jak milovat všechny lidi jako bratry a sestry, protože oni všichni jsou tvoji. Odevzdávám se ti, aby má modlitba byla modlitbou srdce, ve které naleznou pokoj a lásku a sílu smíření. Tobě, Matko Boží, odevzdávám svou minulost, přítomnost a budoucnost, všechny své schopnosti a dary. Přeji si vyrůstat s tebou, jako vyrůstal Ježíš. Ať ve mně od této chvíle vše s tebou oslavuje mého Pána! Kéž od nyní má duše radostí zpívá jeho lásce a milosrdenství! Zasvěcuji ti, Matko, také svou rodinu, všechny své přátele, všechny ty, s kterými žiji a pracuji.

Maria, chci být s Tebou nositelem Ducha svatého. Dej ať je mé srdce poslušné jeho vnuknutí, jako bylo tvé!

Matko míru, dej, ať jsou má slova neodvolatelná. Ať na tvou přímluvu mne už nikdy nesvede hřích. Amen.

„Sláva Bohu!“ z výšin hvězdných spěly
tichou nocí zvěsti blažené,
nad Betlémem sbory rajske pěly
vítající slovo vtělené.
Koříme se s nimi Králi slávy,
srdce plesá svatou radostí;
tebe spolu v písní zbožné zdraví,
Matko Boží, plná milostí!

píseň Zdravas Panno, koruno všech svatých – ČK 1940

„Zrušené“ Vánoce v Evropské unii

1. 12. 2021

„Kdo jde proti realitě, vystavuje se vážnému nebezpečí.“ Státní sekretář Svatého stolce, kardinál Pietro Parolin, se v rozhovoru pro vatikánská média vyjádřil k novému dokumentu Evropské komise, který vyzývá, aby se nepoužívala slova a jména jako Vánoce, Maria nebo Jan.

„Bohužel, existuje zde sklon k nivelizaci a přizpůsobování, schází respekt k oprávněným rozdílům. Nakonec riskujete, že člověka zničíte,“ vyjádřil se kardinál Pietro Parolin, státní sekretář Svatého stolce, po zveřejnění interního evropského dokumentu, jehož cílem má být potírání diskriminace a výzva k inkluzi. Zmíněná komunikační příručka požaduje, aby se místo výrazu „vánoční čas“ používalo všeobecného pojmu „sváteční období“. Kvůli rovnému zacházení jsou vymazány výrazy „slečna“ a „paní“, ale také slovo „Vánoce“ a jména „Maria“ či „Jan“. Podle mluvčího Evropské komise se však používání slova Vánoce nezakazuje.

Domnívám se, že snaha o odstranění veškeré diskriminace je správná. Je to cesta, kterou si stále více uvědomujeme a která se musí přirozeně promítnout do praxe. Podle mého názoru toto však rozhodně není způsob, jak tohoto cíle dosáhnout. Protože nakonec hrozí zničení, zničení člověka, a to ve dvou hlavních směrech. První je diferenciacie, která charakterizuje náš svět: bohužel se zde vyskytuje tendence vše standardizovat a nerespektovat ani oprávněné rozdíly, které se přirozeně nesmějí stát opozicí nebo zdrojem diskriminace, ale musí být integrovány právě proto, aby se budovalo plné a integrální lidství. Druhým je zapominání toho, co je skutečností. A kdo jde proti realitě, vystavuje se vážnému nebezpečí. A pak je tu popírání našich kořenů, zejména pokud jde o křesťanské svátky, a také křesťanský rozměr naší Evropy. Samozřejmě víme, že Evropa vděčí za svou existenci a identitu mnoha přínosům, ale rozhodně nesmíme zapomínat, že jedním z hlavních přínosů, ne-li tím hlavním, bylo samotné křesťanství. Proto ztráta rozdílnosti a kořenů nakonec ničí člověka.“

Pražské Jezulátko na poštovní známce

6. 12. 2021

Pražské Jezulátko v červených šatech je motivem nové poštovní známky, kterou Česká pošta uvedla do prodeje v úterý 30. listopadu. Autorkou výtvarného návrhu je Zdeňka Kudrnová. Známkou vytiskla Tiskárna Hradištko v nákladu 1 600 000 kusů a má hodnotu E, které odpovídá ceně za obyčejnou zásilku do evropských zemí, tedy 39 korun,“ řekl mluvčí České pošty Matyáš Vitík.

Malá dřevěná soška s povrchem vymodelovaným z barevného vosku zobrazující Ježíše Krista v útlém dětství je vystavená v chrámu Panny Marie Vítězné na Malé Straně v Praze a je stará více než 400 let. Soška Pražského Jezulátka pochází podle pramenů ze Španělska, kde byla také pravděpodobně zhotovena ve druhé polovině 16. století nebo dříve. Legenda vypráví, že se Ježíšek zázračně ukázal jistému mnichovi, jenž podle jeho podoby sošku vymodeloval. Podle jiné legendy vlastnila sošku svatá Terezie od Ježíše, která velmi uctívala Ježíšovo dětství. Ježíšek je oblečený do dlouhé košilky, pod níž jsou vidět bosé nožky. Soška je oblékána do královských rouch, v minulosti byla zdobena vzácnými šperky, které pocházely z darů věřících. Hlavu Jezulátka zdobí historická korunka. Korunka se nenasažuje přímo na sošku, je připevněna samostatně těsně nad Jezulátkem.

V kostele Panny Marie Vítězné, který je ve správě Řádu bosých karmelitánů, o sošku Jezulátka pečují řeholní sestry. Péče spočívá především v převlékání oděvu sošky – šatiček. Stejně jako kněz u oltáře, se barvy oděvu Jezulátka mění podle daného liturgického období, které se řídí podle církevního kalendáře. Obecně se používají čtyři základní barvy: bílá, červená, zelená a fialová. Převlékání sošky není jednoduchý proces: manipulace s křehkou historickou památkou vyžaduje soustředění a jemné zacházení. Červené šaty, v nichž je soška Jezulátka na známce vyobrazena, budou na sošku obléčeny v v lednu 2022.

Apoštolská konstituce o změně trestních sankcí v Církvi

8. 12. 2021

„Paste Boží stádce vám svěřené a vykonávejte nad ním dohled, ne proto, že musíte, ale dobrovolně, jak to chce Bůh“ – těmito slovy z prvního Petrova listu začíná apoštolská konstituce „Pascite Gregem Dei“, kterou papež František reformuje VI. knihu Kodexu kanonického práva o trestních sankcích v církvi. Změny vstoupily v platnost od 8. prosince 2021.

„Nové znění šesté knihy Kodexu kanonického práva,“ uzavírá papež František v apoštolské konstituci datované o letošních Letnicích (23.5.2021), „zavádí různé změny v platném právu a sankcionuje některé nové skutkové podstaty trestných činů“, kupříkladu v hospodářské (ekonomicko – finanční) oblasti. Přináší rovněž zdokonalení „z odborného hlediska, zejména pokud jde o základní aspekty trestního práva, jako je právo na obhajobu, promlčení trestného činu, či přesnější stanovení trestů“, nabízí „objektivní měřítko při určování nejvhodnějšího trestu, který má být v konkrétním případě uplatněn“, a omezuje volnost při rozhodování zmocněného úřadu, aby byla podpořena církevní jednota při uplatňování trestů, „zejména u takových trestných činů, které způsobují větší škody a pohoršení ve společnosti.“

Ražba pod ochranou sv. Barbory ve stanici Jiřího z Poděbrad

9. 12. 2021

Přestavba stanice metra Jiřího z Poděbrad v Praze 3, která začala v září, má za sebou úvodní fázi. Firma Strabag dokončila hloubení stavební jámy a tento týden zahájí ražbu první výtahové šachty až do hloubky 30 metrů pod povrch náměstí. Protože jde o hornickou činnost, na ražbu bude dohlížet svatá Barbora. Její dřevěnou sošku požehnal farář Jan Houkal z Římskokatolické farnosti u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně. Tento kostel stojí v těsném sousedství staveniště. Modernizace je rozložena do tří etap: zbudování výtahů, opravu vestibulu a nástupišť a výměnu eskalátorů za nové. Stanice bude zcela uzavřena ve třetí etapě, kdy se budou měnit eskalátory. Modernizace začíná budováním dvojice výtahů. První dopraví cestující z nástupiště do 60 metrů dlouhé přestupní chodby, na jejímž konci bude druhá dvojice výtahů, která cestující vyveze na povrch. Kolem výtahů budou kvůli protipožárním předpisům zbudována i úniková schodiště.

Prodej „požehnaného ležáku“ z Budvaru

10. 12. 2021

V pátek 3. prosince byl v českobudějovické restauraci Masné krámy slavnostně zahájen prodej „Požehnaného ležáku“ uvařeného v národním pivovaru Budějovický Budvar. Této zvláštní várce světlého ležáku požehnal Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický, letos 13. září. Dobročinný projekt Budějovického Budvaru a Biskupství českobudějovického letos probíhá již popáté. V uplynulých letech se podařilo pro charitativní účely získat celkem 676 tisíc korun.

„Požehnaný ležák“ i letos přijme jako dar Svatý Otec František.

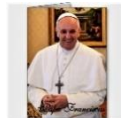
„Požehnaný ležák“ se bude letos prodávat až do Vánoc v Masných krámech a také ve Stánku Svatého Mikuláše u českobudějovické katedrály. Za každou stočenou láhev věnuje Budějovický Budvar 100,- Kč Diecézní charitě České Budějovice, stejně tak věnuje pivovar charitě i výtěžek z čepovaného piva této speciální várky. Letos Budvar stočil 100 sudů a více než 2000 láhví o objemu 0,75l. „Požehnaný ležák“ byl uvařen podle stejné receptury, jakou má světlý ležák značky Budweiser Budvar.

„Požehnaný ležák je pro nás už milou předvánoční tradicí. Jsem rád, že můžeme i letos společnými silami pomoci potřebným a podpořit charitativní projekty přímo v Českých Budějovicích. Děkuji všem, kteří se na projektu podílejí,“ říká Petr Dvořák, ředitel Budějovického Budvaru.

„Doufám, že i letos se podaří tímto způsobem podpořit práci diecézní charity,“ dodává Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický.

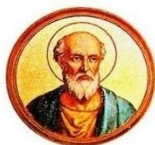
APOŠTOLSKÁ CESTA PAPEŽE FRANTIŠKA DO ŘECKA A NA KYPR PROSINEC 2021

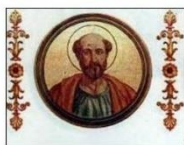
ŘECKO - STAROVĚKÁ ZEMĚ PAPEŽŮ

U příležitosti 35. apoštolské cesty papeže Františka, který v prosinci navštívil řeckou metropoli Atény, si připomeňme papeže v této zemi narozené nebo řeckého původu.

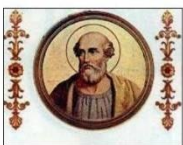
Dějiny evangelizace v Řecku se časově shodují s počátky křesťanství vůbec. Hlásání evangelia se z této země rozšířilo do celé Evropy: první křesťanská semena, která v Řecku vzklíčila, jsou spojena s apoštolskými cestami svatého Ondřeje, svatého Pavla a svatého Barnabáše. Kořeny dějin Církve jsou pevně spjaty s řeckým světem. Setkání helénské kultury a křesťanské víry je obzvláště plodné. Znakem tohoto bohatství jsou dějiny papežství: v prvních sedmi stoletích po Ježíšově narození bylo deset papežů Řeků nebo řeckého původu. Všichni pocházejí z helénské země, který hrál zásadní roli nejen v dějinách západního myšlení, ale také v teologii. Prvním řeckým papežem je Evaristo, který zemřel začátkem 2. století. Desátým byl Zachariáš, který nastoupil na Petrův stolec v 8. století. Řecko, kolébka civilizace a filozofie, je také starobyklou zemí papežů, která po přijetí svatého Jana Pavla II. v roce 2001 nyní přijala papeže Františka.

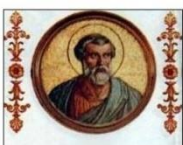
sv. Evaristus
97 - 105

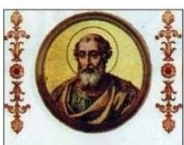
sv. Telesphorus
125 - 136

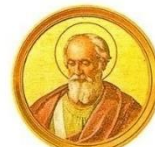
sv. Hyginus
136 - 140

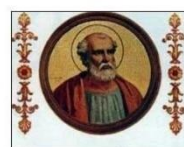
sv. Anterus
235 - 236

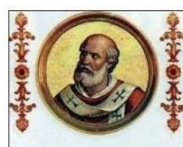
sv. Sixtus II.
257 - 258

sv. Eusebius
310

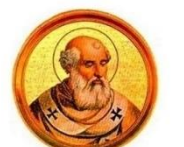
sv. Zosimus
417 - 418

Jan VI.
701 - 705

Jan VII.
705 - 707

sv. Zachariáš
741 - 752

Je těžší žádat o odpuštění bratra než Boha, protože víme, že on říká: „Ano, jdi dál, je ti odpuštěno.“ Jinak je to s bratry... hanba a ponížení... Ale v dnešním světě potřebujeme postoj ponížení se a omluvy. Ve světě se děje tolik věcí, tolik ztracených životů, tolik válek... Jak to, že se neprosíme o odpuštění? Když se vrátím k tomu, že jsem se chtěl omluvit za rozdělení, alespoň za ta, která jsme způsobili. Ostatní je na zodpovědných, aby se omluvili, ale za naše se omlouvám. Nevím, jestli je to dost...

Z tiskové konference Svatého otce při cestě z Řecka

Křesťanské povolání

Promluva sv. Josemaría Escrivá 2. prosince 1951 – 2. část

uspořádal P. Vít Uher

Je čas probudit se ze spánku

Čtení mše svaté nám připomíná, že tuto apoštolskou odpovědnost musíme přijmout s novým duchem, odvahou a bdělostí. *Víte, jaký je (nyní) čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probírat ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla* (Řím 13,11–12). Řeknete mi, že to není lehké. A je to pravda. Nepřítelé člověka, nepřítelé jeho svatosti, se pokoušejí zmařit tento nový život, toto odění se duchem Kristovým. Neznám lepší výčet překážek než výčet svatého Jana: *žádost těla, žádost očí a honosný způsob života* (1 Jan 2,16). Žádost těla není jen neuspořádané úsilí smyslů, ani jen sexuální žádostivost, která má být spořádaná a sama o sobě není zlá, protože je lidskou skutečností, která má být posvěcena. Právě proto nikdy nemluvím o nečistotě, ale o čistotě, neboť všech se týkají Pánova slova: *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha* (Mt 5,8). Podle Božího povolání mají jedni žít tuto čistotu v manželství, druzí v zřeknutí se této lidské lásky, aby výlučně a celým srdcem odpovíděli na Boží lásku. Ani jedni, ani druzí nebudou otroky myslivosti, ale pány svého těla a svého srdce, aby se obětavě mohli dát druhým. Když mluvím o ctnosti čistoty, říkám: *svatá čistota*. Neboť křesťanská čistota, svatá čistota, nemá nic společného s pýchou považující se za *čistou*, neposkvěrnou. Vychází spíše z vědomí, že naše nohy jsou z hlíny (Dan 2,33), i když nás Boží milost den co den osvobozuje z úkladů nepřitele. Považuji za znetvoření křesťanství, když někteří mluví a kázou skoro výlučně o těchto věcech, a přitom zanedbávají ostatní, pro křesťana i všeobecně pro soužití lidí, důležité ctnosti. Svatá čistota není ani jediná, ani nejdůležitější křesťanská ctnost, ale je nezbytná při našem každodenním úsilí o svatost: jestliže ji nezachováme, potom je apoštolská práce nemožná. Čistota je výsledek lásky, s kterou jsme dali Pánu duši a tělo, ducha a smysly. Není popřením, ale radostným přisvědčením. Řekl jsem, že žádost těla se neomezuje na neuspořádanou smyslnost; její následky jsou pohodlnost, nedostatek vzletu, sklon hledat to, co je lehčí, příjemnější, hledat cestu nejmenšího odporu, ačkoli se to děje za ochabnutí naší věrnosti. Takové jednání by znamenalo, že se bezpodmínečně podrobujeme vládě onoho jiného zákona, zákona hříchu, před kterým nás varuje svatý Pavel: *Shledávám tedy, že je to jako pravidlo: třebaže chci dělat dobro, vyjde mi z toho zlo. Jako člověk vnitřně radostně souhlasím s Božím zákonem. Pozoruji však, že je v mých údech jiný zákon, který odporuje zákonu mého rozumu a dělá ze mě zajatce zákona hříchu...* Infelix ego homo! *Já nešťastný člověče! Kdo mě vysvobodí od těla propadlého této smrti?* (Řím 7,21–24). A poslyšte, co apoštol odpoví: *Díky Bohu! (Je to možné) skrze Ježíše Krista, našeho Pána* (Řím 7,25). Můžeme a musíme bojovat proti žádostem těla, neboť jsme-li pokorní, nikdy nám nebude chybět Pánova milost. Druhý nepřítel, o kterém mluví svatý Jan, je žádost očí – obrovská žádostivost dovolující nám oceňovat jen to, co můžeme ohmatat. Oči lpí na pozemských věcech, neschopny objevit nadpřirozeno. Slovo Písma svatého můžeme proto vztáhnout na touhu po pozemských státcích, a kromě toho na onu deformaci, která nás nutí, abychom se na všechno kolem nás – na druhé lidi, na naše životní podmínky a naši dobu – dívali veskrze lidsky. Oči duše se kalí, rozum sám sebe považuje za schopného vše pochopit, aniž přihlédně k Bohu. Je to jemné pokušení, obratně se odvolávající na důstojnost lidského rozumu, který Bůh, náš Otec, dal člověku, aby jej člověk poznával a svobodně miloval. Je-li lidský rozum zmítán tímto pokušením, považuje se za střed vesmíru; opájí se znovu oním *budete jako Bůh* (Gn 3,5), pln lásky k sobě se odvrací se od lásky Boží. Na této cestě můžeme upadnout do rukou třetího nepřitele, tím je *superbia vitae* (pýcha života). Přitom nejde jen o přechodné myšlenky marnivosti nebo sebelásky: Je to nesmírná nadutost. Neklamme se. Je to nejhorší zlo a původ všech bludných cest. Boj proti pýše musí být vytrvalý. Neprávem je psáno, že tato vášeň umírá až den po smrti. Je to zpupnost, která nedovoluje Bohu, aby člověka ospravedlnil, protože u něho Bůh naráží na zeď vlastní spravedlnosti. Je to drzost, která vede člověka k tomu, aby pohrdal druhými lidmi, ovládal je a zneuctíval; neboť *za zpupností přichází potupa, u skromných lze však nalézt moudrost* (Př 11,2).

Robert de Langeac

ŽIVOT SKRYTÝ V BOHU

15

zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

Podrobnější informace o knize a autorovi byly otištěny v PL 330.

Mlčení a samota srdce

Jakmile se objeví někdo nebo něco mezi duší a Bohem, dokonalé sjednocení se nemůže uskutečnit. Přitom jedině v takovém sjednocení se nabízí opravdový pokoj. Je tedy na nás, abychom se ode všeho oprostili.

Duše planoucí láskou k Bohu ráda přebývá o samotě sama v sobě, na nejvyšších místech. Nevyjadřuje tím ani melancholii, ani misantropii. Naopak vede ji k tomu přesvědčení, že chce-li nalézt Boha, aby s ním mohla mluvit a milovat jej, musí se ode všeho odloučit a nade vše se povznést. Bůh totiž přebývá ve výšinách nebo, chcete-li, v hlubinách duše. Tam se musí člověk vydat, chce-li se s ním setkat. Kromě toho neexistuje jistější prostředek, jak se líbit Bohu a dosáhnout jeho milostí, než toto mlčenlivé osamocení ve výšinách.

Pokud vám Bůh jasně nenaznačí, že si přeje něco jiného, osvobodte svou mysl při každém rozhovoru s Ježíšem ode všeho stvořeného. Bůh chce většinou duši „samotnou“. Poté, co se pomodlíte za duše, které vám jsou svěřené, a povíte o nich Pánu, zůstaňte v modlitbě osamocení. Pověřte Pána, aby zaplatil vaše dluhy, a pak jděte dál. Není třeba, aby se vzpomínka na X. Y. stala překážkou pro milost ve vaší duši. Proste Ježíše, aby vám dal účast na lásce, kterou má k tomuto člověku, aby i vaše láska pramenila z tohoto zdroje, a vše bude v pořádku. Zničte všechno, u čeho cítíte, že z tohoto pramene nepochází.

Jsem šťastný, když objevím duši, která trpí odloučeností, ale přijímá to. Nic mne nedokáže povzbudit víc, protože jsem ještě nepoznal jedinou duši, která by dělala pokroky ve vnitřním životě, aniž by prošla touto zkouškou. Je to zkouška bolestivá, ale nutná. Možná znáte následující slova svaté Terezie: „Jako důkaz lásky chce Bůh duši samotnou, čistou a hořící touhou přijmout jej.“ Zdá se, jako by měl člověk srdce plné slz. Je to hluboké utrpení, ale ... na konci čeká odměna.

Duše, která není osamocená, nedělá pokroky. Nemůže stoupat výš. Když vidím duši, která nezná osamocení, říkám si: Ta neprojde – podobá se naloženému velbloudu. Je příliš bohatá. Když všechna stvoření opouštějí nebo zraňují, člověk je podle Taulerova přirovnání jako šťvaný jelen obklíčený ze všech stran, který nemá šanci uniknout, jedině že by se vrhnul do rybníka. Když máte trápení, vrhněte se do Boží náruče.

Když chce Bůh mluvit k duši, odloučí ji ode všeho, uvede ji do hluboké osamocení a potom do její vnímavosti vloží něco, co duše ani nepostřehne. Právě z toho záhadného něčeho vzejde v pravou chvíli všechno jasné vědění, v němž se do lidské řeči překládají věci božské. Takový překlad se nevytváří libovolně. Je zevnitř kontrolovaný tím nepostižitelným, a přesto nesmírně reálným něčím. A přesto to nejlepší bude teprve řečeno.

Zkrátka: zbavit se všeho

Duše chce svého Boha za každou cenu! Je-li třeba vše opustit, opustí to. Musí-li vše ztratit, ztratí to. Nakonec nechá svůj plášť, který jí stejně nepatří, v rukou těch, kteří ji chtějí zatařit. Bez lítosti se vzdá svého způsobu citění, myšlení a chtění jako zbytečných a těžkých zavazadel. Nebude už žádat o žádnou nicotnou radost. Nebude už myslet na žádnou věc na světě, ať už by to mělo být cokoli. Nebude se už vracet k představám, sice dobrým, ale nedokonalým, které si o Bohu vytvářela. Spokojí se s vírou. Nebude už tady na zemi chtít nic, jenom jeho jediného.

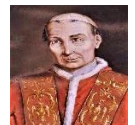
zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristovi, Wikipedie

	251 PIUS VII. 14. březen 1800 – 20. srpen 1823 * 1740 Itálie, vl. jm. Barnaba Chiaramonti	
---	---	--

Pocházel ze vznešené rodiny, jeho matka se po otcově smrti stala řeholnicí. Po dokončení studií vstoupil do benediktinského řádu, posléze se stal opatem a biskupem v Imole, r. 1785 jej Pius VI. jmenoval kardinálem. Po úmrtí Pia VI. se konalo konkláve v Benátkách, trvalo 3 měsíce a kardinál Chiaramonti byl zvolen jako kompromisní kandidát. Po korunovací předsídlil do Říma.

Řím ovládala Napoleonova Francie a Pius VII. se snažil o dohodu. Přistoupil na většinu požadavků, neústupný zůstal pouze v otázkách svobody církve, papežského Říma a ve snaze přimět Napoleona k propuštění církevních hodnostářů, které uvěznil. V roce 1801 uzavřel s Francií konkordát, který měl chránit katolíky, a který teoreticky zůstal v platnosti až do r. 1905. Po anexi Říma Napoleonem byl papež poslán do vyhnanství, kde zůstal až do Napoleonova pádu r. 1815.

Pius VII. se víc zajímal o náboženské než o politické problémy. Obnovoval Tovaryšstvo Ježíšovo, nejprve pro některé země a r. 1814 s celosvětovou působností. Otevřel semináře, které Francouzi zavřeli, podporoval umělce a snažil se z Říma udělat opět centrum umění. V rámci možností se pokusil papežství přizpůsobit modernímu světu. Skutečnost dokázala, že při jeho smrti mělo papežství větší vážnost než když nastupoval do úřadu.

	252 LEV XII. 28. září 1823 – 10. únor 1829 * 1760 Itálie, vl. jm. Annibale della Genga	
--	--	---

Pocházel ze šlechtické rodiny, po studiích se stal papežským komořím, později působil v diplomatických službách Svatého stolce, r. 1820 byl jmenován kardinálem s působností generálními vikáři pro město Řím.

Lev XII. hned na začátku svého pontifikátu rozdával štědré almužny chudým. Vyhlásil jubilejní Svatý rok 1825, který byl pro duchovní klima v Itálii poměrně úspěšný (přivedl do Říma půl milionu poutníků), ale zároveň se utužil boj proti světským slavnostem. K jeho omylům patřil v r. 1824 zákaz očkování proti neštovicím. Připisuje se mu citát: „*Kdokoliv se podrobí očkování, přestává být synem Božím. Neštovice jsou trest z vůle Boží, a očkování je rouháním proti nebi.*“

Vnitropolitické působení papeže Lva XII. s konzervativní politikou se pro církevní stát v následujících desetiletích stalo osudným. Během 2. poloviny 19. století a zejména od roku 1875 Svatý rok nabyl pouze formální platnosti.

Papež Lev XII. zemřel v Římě a byl pohřben ve Svatopetrské bazilice.

Kam se poděl svatý Štěpán?

26. prosinec 2021 s sebou přinesl možná pro některé z nás jakési překvapení, že mše sv. nebyla jako obvykle ze svátku svatého Štěpána, ale oslavovala Svatou Rodinu a o svatém Štěpánovi ani zmínka. Proč? Vždyť tento den je „jeho“ a někteří z nás se těšili třeba i na červenou liturgickou barvu, která o nedělích není často k vidění. Proč tato změna?

Nejde o žádnou změnu, tato situace nastává každých 6-7 let pokaždé, když 26. prosinec připadne na neděli. Liturgické schéma Vánočního oktávu totiž určuje na **neděli 26. – 31. prosince** svátek Svaté Rodiny. A při setkání svátku sv. Štěpána a svátku sv. Rodiny v jeden den má liturgickou přednost právě - a snad i pochopitelně - Svatá Rodina. (Jen pro úplnost je ještě třeba dodat, že pokud v uvedené dny není neděle, tak se svátek sv. Rodiny liturgicky slaví v pátek 30. prosince – a tomu tak bude v nastávajícím roce 2022.) Budeme se tedy na sv. Štěpána těšit za rok, když to letos nevyšlo. A on na nás jistě také. -AJ-

Panna Maria – Matka jednoty křesťanů (liturgická památka: 18. ledna)

Boží mateřství Panny Marie je i dnes příležitostí k setkání a společnou základnou všech křesťanů. Z něho je možné vycházet, abychom dosáhli shody v tom, jaké místo zaujímá Marie ve víře. Toto je jediný ekumenický titul nejen podle práva, protože jej definoval ekumenický koncil v Efezu, ale i faktický, protože ho uznávají všechny křesťanské církve.

Zvláštním způsobem si připomínáme Velehradské paládium. V první třetině 20. století se stal Velehrad místem setkávání kultur Východu a Západu prostřednictvím tzv. unionistických sjezdů.

Obraz Matky jednoty vytvořil v roce 1919 prof. Emanuel Dítě. Ve srovnání s předlohou provedl malíř ve tváři Bohorodičky harmonizaci a také v dalších detailech zohlednil epochu, v níž žil. Ztratil se tak přísnější výraz Marie, celkový byzantský charakter obrazu však zůstal zachován. Ikonograficky se obraz hlásí k typu mariánských ikon tzv. Hodégétrie – vůdkyně na cestách, kterých prototyp se připisuje sv. Lukáši. Podle celé řady legend se sv. Lukáš marně pokoušel zachytit podobu Panny Marie. Když však Panna Maria vztáhla nad obraz ruky, zjevila se na něm její podoba.

5. 7. 1993 byl na Velehradě zasvěcen český národ Panně Marii. Stalo se tak na Stojanově nádvoří právě před mozaikou věrně interpretující obraz Panny Marie matky křesťanské jednoty. Přání P. Jaroše SJ se vyplnilo a Velehrad získal své palládium. Společně s Olivovým oltářem a hrobem arcibiskupa Stojana a dnes i s hrobem kard. Tomáše Špidlíka, SJ je kaple Matky křesťanské jednoty hlavním duchovním ohniskem baziliky, které by neměl žádný návštěvník Velehradu minout.

Slyšeli jsme, jak Alžběta hovoří o Marii: „Blahoslavená jsi, protože jsi uvěřila“. Sv. Ambrož vykládá slova sv. Alžběty: „Ale i vy jste blahoslavení, vy, co jste slyšeli a uvěřili, neboť každý, kdo uvěří, počne a porodí Boží Slovo a pochopí jeho účinky. Kéž by v každém člověku byla Mariina duše, aby velebil Pána, Mariin duch, aby jásal v Bohu!

Liturgický hymnus k Panně Marii-Matce jednoty je na str. 13.

Z internetových zdrojů zpracoval -AJ-

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM - DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

HYMNUS K PANNĚ MARIÍ

Matce jednoty křesťanů (památka 18. ledna)
Matrem sidereo

Svou Matku nebeskou, hvězdami zářící,
 jednotni v modlitbách, vzývejme, věřící,
 ať nad rozešlými bratry se smiluje,
 v Petrovu loďku vezme je.

Řeky, Etiopské, Syřany a Armény,
 Kopty a Chaldejce, ty vlídná se všemi
 svými ctiteli veď svou rukou mateřskou
 pod jednu střechu otcovskou.

V důvěře v zásluhy Metoda, Cyrila
 náš ret za Slovary prosby ti vysílá,
 abys jejich srdce přivedla k božskému
 Synovu Srdci sladkému.

Neustaň chránit své nevědomé syny,
 ať se skvějí mravy vždy bezúhonnými.
 Kéž je božským darem víry zas občerstvíš,
 a k Pánu přivedeš je blíž.

Bože trojjediný, vlídně slyš, prosíme,
 své Matky přímluvy vroucí a upřímné,
 by Východ věrný ti bděl i se Západem
 nad téže víry pokladem. Amen.

HYMNUS K OBRÁCENÍ SV. PAVLA

(svátek 25. ledna)
Pressi malorum

Břemenem béd svých svíráni
 jdem k tobě, Pavle, s prosbami,
 neboť tvá z nebe plná dlaň
 záruku spásy skýtá nám.

Ty šťastný, šípem zasažen
 nebeské lásky v nitru svém,
 lid, jež jsi pronásledoval,
 chránil jsi pak a miloval.

Na prosby tvé ať vydá květ
 láska, jež umí odpouštět,
 ať nechřadne už hádkami
 a nezná falše, zklamání.

Oběti milá nebesům,
 světlo tak drahé národům,
 prosíme, Pavle, soudce náš,
 zastávej se nás v každý čas.

Buď Trojici čest, ať jí zpěv
 zaznívá chválou v dobách všech,
 ať s tebou i nás odmění
 za životní boj vítězný. Amen.

Český seznam svatých se možná rozroste o další dvě jména, a to Martina Středu (17. stol.) a Adolfa Kajpra (20. stol.). Církev momentálně hledá lidi, jimž pomohly jejich zázraky.

Martin Středa, který žil mezi lety 1587 a 1649, je často nazýván zachránce Brna, a to při obléhání Švédy v době 30leté války. Jako kněz měl povzbuzovat obránce Brna proti mnohonásobné švédské přesile. Zároveň je mu během jeho života připisována řada nadpřirozených zázraků, uzdravení a pomoci potřebným.

Adolf Kajpr se narodil v roce 1902 ve Hředli na Kladensku. Když se stal sirotkem, vychovávala ho jeho teta v Bratronicích. Žil v chudých podmínkách a učil se na ševce. Později ale našel zalíbení ve filosofii a teologii. Po vypuknutí druhé světové války se dostal do sporu s nacisty, jelikož prohlásil, že si Češi a Němci mají být rovni, následně skončil až do konce války v koncentračním táboře. V 1950 byl zatčen komunisty a v monstrprocesu odsouzen na 12 let vězení za svou víru. Zemřel v roce 1959 na srdeční selhání.

Tiskové středisko ČBK

Lukáš Koudelka (narozen v roce 1999) pochází z Mladé Boleslavi, vyrůstal na Spálově u Semil. Je studentem Pražské konzervatoře (obor dirigování) a PedF UK (obor matematika). Ve svém volném čase se věnuje hudbě, doučování matematiky a fyziky a je externistou sboru Státní opery.

Jak stiháte být ministrant, žalmista i varhaník v jedné osobě?

Momentálně aktivně pouze ministruji v kostele sv. Jiljí na Starém městě u bratří dominikánů, kde zároveň bydlím na koleji. Zpívání žalmů a varháníčení se věnuji příležitostně v žižkovské farnosti.

Předpokládám, že jste student. Jak jste vnímal online výuku během pandemie koronaviru?

Jako pro studenta hudební školy to pro mě bylo náročné, výuka založená na praxi se nemohla uskutečňovat, což nebylo ideální. Sice jsme dostávali úkoly, které nás snad někam posunuly, ale nebylo to ono. Na vysoké škole bylo vše podstatně jednodušší. Jelikož jsem na kombinovaném studiu, změna nebyla tak razantní a přechod na distanční výuku mi ani nevadil.

Co Vám tato zkušenost dala?

Větší trpělivost s natáčením nahrávek na hodiny klavíru.

Jak vnímáte pandemii koronaviru? Co myslíte, kdy už konečně skončí a my se vrátíme zpět k normálnímu životu?

Doufám, že skončí brzo. Nošení ochrany dýchacích cest je někdy náročné, obzvlášť při dlouhé cestě domů na Spálov, nicméně to považuji za důležité. Přál bych si, aby nejmenovaná skupina lidí dostala rozum a nechali se očkovat, protože jinak to nepůjde a pandemie se s námi potáhne ještě dlouho.

Jak vnímáte svou víru? Dokážete si představit svůj život bez víry?

Víru vnímám jako neoddelitelnou součást své povahy a osobnosti. Hodně ji prožívám skrze hudbu, která mě vede na cestě ke Kristu. V liturgii to spatřuji asi nejvíc, krásná hudba dělá krásnou liturgii. A to známé Augustinovo: „Kdo zpívá, dvakrát se modlí“, je jedno z nejpravdivějších tvrzení, které lze vyslovit. Svůj život si bez víry představit nedokážu, a to díky rodičům a společenství Oáza (Hnutí Světlo-Život), ve kterém jsem duchovně snad vyrůstal.

Jakou knihu byste doporučil našim čtenářům?

Jak už jsem říkal, víru mám spojenou hodně s hudbou, a proto vám nedoporučím přímo knihu, ale partituru k poslechu – Stvoření G. F. Händela – jež je jedna z mých nejoblíbenějších skladeb vůbec. Händel ve svém oratoriu dokázal mistrovsky vystihnout, jak Bůh v šesti dnech stvořil hvězdy, zemi, zvířata a nakonec člověka. Pokud neumíte německy, můžete si české libreto na internetu nalézt a s poslechem hudby zkoumat skladatelův hudební popis třeba bouře a větru.

Co byste popřál čtenářům Prokopských listů v novém roce 2022?

Čtenářům PL bych popřál hlavně to, aby byli zdraví a dokázali nadcházející kalendářní rok prožít v klidu a pohodě.

rozhovor připravila Lucia Ferencei

Poděkování

Od listopadu 2019 přispívala paní Lucia Ferencei do našich Prokopských listů rozhovory s různými zajímavými lidmi (celkem 18), které koncipovala a realizovala na vysoké úrovni s potřebnou profesionální erudicí. V současné době jí však rodinné i pracovní povinnosti neumožní pravidelně každý měsíc tyto rozhovory realizovat a tak nezbyvá než poděkovat za odvedenou práci a těšit se na další, i když již ne pravidelné rozhovory.

Děkujeme, paní Lucie.

Antonín Ježek

EUCHARISTICKÁ ADORACE	MODLITBA RŮZENCE
Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech z Ježíšova života. Společně se modlíme v neděli od 7:25 u sv. Anny a ve středu od 17:20 u sv. Prokopa.
KŘEST	SVÁTOST SMÍŘENÍ
Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po velikonicích, křest pak bude uskutečněn o velikonicích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: sv. Prokop: po, st, čt, pá 17:25-17:50 sv. Roch: ne 16:30-16:50, září-červen st od 6:30 sv. Anna: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního přikázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SŇATEK	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ
Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem.
SVÁTOST NEMOCNÝCH	CÍRKEVNÍ POHŘEB
V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.
VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ	
1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 5. ročník ZŠ: čt 16:15 5. 8. ročník ZŠ+ středoškoláci: dle informace na webu	

Bližší informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem:

MiladaProvinska@seznam.cz
kroneisljakub@seznam.cz

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA	HOVORY O VÍŘE	POLEDNÍ ATELIER
Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00	Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
MALÁ LITURGIKA	ÚKLID KOSTELŮ	
Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. po 18:45-20:00 (říjen-duben)	Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by alespoň občas pomoci.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

webové stránky farnosti: www.farnost-zizkov.cz

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
---	--	---

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDELE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 31. 12. 2021:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 692 748,84	povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-
sbírka na splácení úvěru – PROSINEC 2021:	Kč 13 338,-
č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)	VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY č. 345 – LEDEN 2022

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.

Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.